

غلاتيانو ته د پولوس رسول ليک

د کتاب پېژندنه

غلاتيه په اوسنۍ ترکيې کې يوه برخه وه. پولوس رسول دا ليک د دې سيمې مسيحيانو ته چې په هغه وخت کې د روم د امپراتورۍ د ولايتونو څخه ؤ، شاوخوا ۴۸ يا ۴۹ ميلادي کلونو کې ليکلې دی. د غلاتيې مسيحيانو فکر کاوه چې انسان د مذهبي قوانينو او مراسمو په سرته رسولو سره د گناه د سزا څخه خلاصون مومي او په سمه لار به روان شي. پولوس رسول د هغوی پام خپلې دې غلطۍ ته رااړوي او هغوی ته دا ورنبايي چې د گناه څخه خلاصون په انساني کوشنې سره ترلاسه کېدلی نه شي، بلکې خلاصون يو نعمت دی چې د خدای له خوا په وړيا توگه د مسيح په صليب باندې انسان ته ورکړل شوی دی.

کله چې د عيسی په هکله زېری واورول شو او د غيريهوديانو له خوا ورته هرکلی وويل شو، نو هغوی ته يو سوال پيدا شو چې ايا يو رنبتيني مسيحي بايد د موسی د قوانينو څخه اطاعت وکړي او که نه؟ پولوس دليل وړاندې کړ چې داسې کار ته اړتيا نشته بلکې دا يو حقيقت دی چې د يو مسيحي د ژوند شروع په عيسی باندې ايمان راوړل دي او دا يوازېنې لاره ده چې مونږ ټول د خدای په نظر کې نېک وگڼل شو. خو د غلاتيې کليساگانو ته ځينې خلک راغلي وو چې د پولوس سره يې مخالفت کاوه او ويل به يې چې د خدای په نظر کې د نېک کېدلو دپاره بايد د موسی قانون هم په پام کې ونیول شي.

د دې ليک د ليکلو اصلي مقصد د ايماندارانو هڅول دي چې سم ايمان ته راوگرځي او د هغو خلکو اصلاح کول دي چې د دې غلط تعليم له امله بې لارې شوي وو. د پولوس د دې ليک په ترڅ کې د خپل خدمت څخه او دا چې هغه د عيسی مسيح رنبتيني رسول دی،

دفاع کوي. هغه په دې ټکي باندې ټينگار کوي چې د هغه رسالت د خدای له خوا دی نه د انسان له خوا. پولوس دا هم وايي چې د هغه وظيفه په ځانگړې توگه غير يهوديانو ته خدمت کول دي. وروسته بيا د دې عقيدې څخه دفاع کوي چې انسان يوازې د ايمان په وسيله د خدای په نظر کې نېک گڼل کېږي. هغه په وروستيو فصلونو کې څرگندوي چې د يو ايماندار چلند د هغې مينې نتيجه ده چې په مسيح باندې د ايمان په وسيله پيدا کېږي.

د موضوعگانو لست

سلامونه: ۱:۱-۱۰

د يو رسول په توگه د پولوس واک او اختيار: ۱:۱۱ - ۲:۲۱

د خدای د فضل زېږی: ۳:۱ - ۴:۳۱

د يو مسيحي ازادي او مسووليت: ۵:۱ - ۶:۱۰

وروستنۍ خبرې: ۶:۱۱-۱۸

۱) دا ليک د پولوس رسول له خوا چې هغه نه د انسان له خوا ټاکل شوی او نه د انسان له خوا رالېږل شوی بلکې د عیسی مسیح او پلار خدای له خوا چې عیسی یې له مړو نه راژوندی کړ، رسول ټاکل شوی دی. (۲) ټول ایمانداران چې دلته زما سره دي د غلاتیې ټولو کلیساگانو ته سلامونه وایي. (۳) زمونږ د پلار خدای او څښتن عیسی مسیح فضل او سلامتي دې وي په تاسو باندې. (۴) هغه عیسی چې خپل ژوند یې زمونږ د گناهونو په خاطر قربان کړ، ترڅو د خدای یعنې زمونږ د اسماني پلار د ارادې سره سم مونږ د دې اوسنۍ بدکارې زمانې څخه خلاص کړي. (۵) د خدای جلال دې تل تر تله وي. امین.

یوازې یو زېری دی بل نشته

۶) زه په دې ډېر حیران یم چې تاسو دومره زر د هغه چا نه مخ اړوئ چې د مسیح په فضل یې رابللي یئ او بل زېری منئ. (۷) حال دا چې بل زېری نشته. خو ځینې خلک شته چې غواړي ستاسو فکرونه گډوډ او د مسیح زېری بدل کړي. (۸) خو که مونږ یا حتی د اسمان یوه فرښته بې له هغه زېري څخه چې مونږ تاسو ته ووراوه، کوم بل زېری واوروي، نو لعنت دې ورباندې وي. (۹) لکه څنگه چې مخکې مې درته وویل، اوس یې یو ځل بیا درته وایم: هرڅوک چې بې له هغه زېري نه چې تاسو قبول کړی دی، د کوم بل زېري وعظ درته وکړي، نو لعنت دې وي ورباندې.

۱۰) ایا زه اوس کوبښن کوم چې انسان راضي وساتم یا خدای؟ که چېرې زما مقصد د خلکو خوشحالول وي، نو د مسیح خدمتگار به نه یم.

د پولوس زېری د مسیح له خوا دی

۱۱) زما خویندو او ورونو! زه غواړم تاسو په دې پوه شئ چې هغه زېری چې ما تاسو ته ووراوه، هغه د انسان له خوا جوړ شوی زېری نه دی. (۱۲) هغه ما د چا له خوا ترلاسه کړی نه دی او نه چا راته زده کړی دی، بلکې خپله عیسی مسیح راته ښکاره کړی دی. (۱۳) تاسو به زما د تېر ژوند په

هکله چې کله ما د يهودي دين څخه پيروي کوله، اورېدلې وي چې څنگه په بې رحمۍ سره به مې د خدای کليسا ځوروله او کونښن به مې کاوه چې هغه له منځه يوسم. (۱۴) زه په يهوديت کې د خپل قوم د خپلو ډېرو همزولو نه مخکې وم او د خپلو نيکونو په روايتونو باندې ټينگ ولاړ وم. (۱۵) خو د خدای رضا په دې کې وه چې زه يې د زېږېدلو نه مخکې د مور په گېډه کې غوره کړم او د خپل فضل په وسيله يې راوبللم، (۱۶) چې خپل زوی ماته رابنکاره کړي، ترڅو غير يهوديانو ته د هغه په هکله زېږی ورسوم. په دې کار کې ما د هېڅ انسان سره مشوره نه ده کړې (۱۷) او نه اورشليم ته لاړم، ترڅو د هغو خلکو سره ووينم چې زما نه مخکې رسولان وو، بلکې عربستان ته لاړم او وروسته بېرته دمشق ته راستون شوم.

(۱۸) درې کاله وروسته اورشليم ته لاړم، ترڅو د پطروس سره وپېژنم او پنځلس ورځې د هغه سره پاتې شوم. (۱۹) خو ما پرته د عيسی مسيح د ورور يعقوب نه نور رسولان ونه ليدل. (۲۰) زه چې تاسو ته څه ليکم هغه رښتيا دي. خدای پوهيږي چې زه دروغ نه وايم. (۲۱) وروسته بيا د سوريې او قيليقې سيمو ته لاړم. (۲۲) په يهوديې کې د مسيح د کليساگانو غړو زه نه پېژندلم. (۲۳) هغوی يوازې اورېدلي وو چې خلکو به ويل: «هغه چا چې مونږ به يې ځورولو، اوس د هماغه ايمان په هکله وعظ کوي چې يو وخت يې د هغه د له منځه وړلو کونښن کاوه.» (۲۴) او هغوی زما په خاطر د خدای ثنا وويله.

رسولانو پولوس د رسول په توگه قبول کړ

۲ (۱) څوارلس کاله وروسته يوځل بيا د برناباس سره اورشليم ته لاړم او تيتوس مې هم د ځان سره بوت. (۲) زه د خدای د الهام له مخې هلته لاړم. هلته ما د کليسا د هغو کسانو سره چې مشران گڼل کېدل يوازې وليدل او د هغوی سره مې د هغه زېږي پيغام شريک کړ چې غير يهوديانو ته به مې ورکاوه. ما غوښتل په دې ډاډه شم چې کوم کار چې مې مخکې کړی ؤ او يا يې اوس کوم، هغه گټه نه لري. (۳) خو سره له دې چې زما ملگری تيتوس يوناني هم ؤ، خو هغه يې مجبوره نه کړ چې سنت شي. (۴) که څه هم ځينې خلکو چې خپل ځانونه يې ايمانداران ښودل، په پټه زمونږ په ډله کې رانوتلي وو چې جاسوسي وکړي، غوښتل چې دا کار وکړي او هغه ازادي چې مونږ په عيسی

مسیح کې لرو، هغه له منځه یوسي. هغوی غوښتل چې مونږ غلامان کړي او دې ته مو مجبور کړي چې د هغوی د یهودیت د قوانینو پیروي وکړو. (٥) خو مونږ یوه شپه هم هغوی ته موقعه ورنه کړه چې د هغوی تعلیم ته غاړه کېږدو، ځکه چې مونږ غوښتل د زېري رښتینولي د تل دپاره په تاسو کې خوندي پاتې شي. (٦) او کوم خلک چې مشران گڼل کېدل، زما په پیغام کې هېڅ شی زیات نه کړل. خو زما دپاره فرق نه کوي که هغوی هر څنگه وو، ځکه چې خدای د هېچا د ظاهري شکل په هکله قضاوت نه کوي. (٧) د دې په ځای، هغوی ولیدل چې خدای ماته دا وظیفه سپارلې ده چې ناسنت شویو غیریهودیانو ته زېري ورسوم، لکه څنگه چې پطروس ته د سنت شویو یهودیانو ته د زېري رسولو وظیفه سپارل شوې وه. (٨) ځکه هماغه خدای چې پطروس ته یې قدرت ورکړ چې د یهودیانو رسول اوسي، ماته یې هم قدرت راکړ چې د غیریهودیانو رسول واوسم. (٩) کله چې یعقوب، پطروس او یوحنا چې د کلیسا مشران گڼل کېدل، د خدای هغه فضل ولیده چې ماته راکړل شوی ؤ، نو هغوی برناباس او ماته د ملگرتیا لاس راکړ. په دې سره جوړ راغلو چې مونږ به په غیریهودیانو کې او هغوی به د یهودیانو په منځ کې کار کوي. (١٠) د هغوی یوازېنې غوښتنه دا وه چې باید د غریبانو په فکر کې واوسو، دا هغه څه وو چې ما په شوق سره غوښتل ویي کړم.

پولوس د پطروس سره مخالفت کوي

(١١) خو کله چې پطروس انطاکیې ته راغی نو ما مخامخ د هغه مخالفت وکړ، ځکه کوم کار چې هغه کړی ؤ، غلط ؤ. (١٢) ځکه مخکې له دې چې ځینې کسان چې د یعقوب له خوا رالېږل شوي وو هلته راورسېږي، پطروس د غیریهودیانو ایماندارانو سره په یو دسترخوان باندې کښېناست، خو د هغوی په رسېدلو سره هغه نور د غیریهودیانو سره خوړل څښل پرېښودل. پطروس خپل ځان له هغوی څخه بېل کړ، ځکه هغه د هغو خلکو څخه وېرېده چې د غیریهودیانو سنتول یې غوښتل. (١٣) نور یهودي ایمانداران هم په دې ریاکاری کې د پطروس سره یوځای شول، تر دې پورې چې برناباس هم د هغوی د ریاکاری له امله بې لارې شو. (١٤) کله چې ما ولیدل د هغوی چلند او چلند د زېري د حقیقت سره سم نه دی، نو د ټولو په مخکې مې پطروس ته وویل: «سره له دې چې ته یهودي یې خو د غیریهودیانو په شان ژوند تېروي، نه د یهودیانو په شان، نو بیا څنگه کولای شې چې غیریهودیان دې ته مجبور کړې چې د یهودیانو په شان ژوند وکړي؟»

يهوديان او غيريهوديان د ايمان په وسيله خلاصون مومي

١٥) مونږ د اصل نه يهوديان يو، خو د گناهكارو غيريهوديانو په شان نه يو. (١٦) خو مونږ پوهېږو چې هېڅوك د شريعت په حكمونو باندې په عمل كولو سره نه، بلكې په عيسى مسيح باندې په ايمان راوړلو سره نېك گڼل كيږي. مونږ په خپله هم په عيسى مسيح باندې ايمان راوړ، ترڅو په مسيح باندې په ايمان راوړلو سره نېك وگڼل شو، نه د شريعت په سرته رسولو سره. ځكه چې هېڅوك نه شي كولاى د شريعت په حكمونو باندې په عمل كولو سره نېك وگڼل شي. (١٧) كه چېرې مونږ هڅه كوو چې په مسيح باندې د ايمان راوړلو په وسيله نېك وگڼل شو، خو په دې گناهكاران گڼل كېږو چې شريعت مو پريښى دى، نو ايا د دې معنى دا شوه چې مسيح زمونږ د گناه سبب شو؟ هېڅكله نه. (١٨) كه چېرې زه هغه شريعت بيا جوړوم چې په خپله مې خراب كړى دى، نو زه به خپل ځان د شريعت ماتوونكى وښاييم. (١٩) ځكه كله چې ما په شريعت باندې د عمل كولو كوښښ كاوه، زه يې محكوم كړم، نو د شريعت له مخې مړ شوم. نو ما د هغه د ټولو شرايطو پوره كول پرېښودل، ترڅو د خداى د ارادې سره سم ژوند وكړم. (٢٠) زه د مسيح سره په صليب شوم، نو زه نور ژوندى نه يم، بلكې مسيح په ما كې اوسېږي. اوس چې زه كوم ژوند تېروم، هغه د خداى په زوى باندې د ايمان لرلو په وسيله دى چې زما سره يې مينه وكړه او خپل ژوند يې زما دپاره له لاسه وركړ. (٢١) زه د خداى فضل بېگټې نه گڼم، ځكه كه چېرې عدالت په شريعت باندې د عمل كولو له لارې حاصلېدلای شوای، نو بيا اړتيا نه وه چې مسيح دې مړ شي.

ايمان راوړل يا په شريعت باندې عمل كول؟

٣ (١) اى ناپوهه غلاتيانو ايماندارانو! تاسو ته په ښكاره وويل شول چې عيسى مسيح څنگه په صليب ځوړند كړاى شو. نو بيا په تاسو باندې چا جادو كړې ده چې دا نه منئ؟ (٢) زه يوازې غواړم په دې پوه شم چې: ايا تاسو په شريعت باندې په عمل كولو سره روح القدس ترلاسه كړ يا مو د زېږي په اورېدلو او په هغه باندې د ايمان راوړلو له لارې؟ (٣) بيا څنگه كېداى شي چې دومره ناپوهه اوسئ؟ تاسو چې خپل نوى ژوند د روح القدس په وسيله پيل كړ، اوس غواړئ چې په خپل انساني كوښښ يې كامل كړئ؟ (٤) ايا ستاسو د ژوند ټولې تجربې بېگټې وې؟ په يقين سره چې

بېگتې نه وې. (۵) ايا خداى چې تاسو ته روح القدس دركوي او معجزې درنبايي، دا په شريعت باندې د عمل كولو په خاطر دى كه د مسيح د زېري اورېدلو او په هغه باندې د ايمان راوړلو له امله؟

(۶) د ابراهيم په هكله فكر وكړئ: «ابراهيم په خداى ايمان راوړ او خداى هغه د خپل ايمان له امله عادل وگاڼه.» (۷) نو بيا پوه شئ چې د ابراهيم رښتيني اولادونه هغه خلك دي چې په خداى ايمان لري. (۸) لكه څنگه چې د خداى په كلام كې پېشگويي شوې ده چې خداى به غيريهوديان د ايمان په وسيله نېك وگڼي. هغه ډېر پخوا ابراهيم ته دا زېرى وركړى ؤ او وييلي يې وو: «ستا په وسيله به ټولو قومونو ته بركت وركړل شي.» (۹) نو هغه خلك چې ايمان لري، په هغو بركتونو كې به شريك شي چې ابراهيم ته د ايمان له امله وركړل شوي وو.

(۱۰) خو هرڅوك چې په شريعت باندې په عمل كولو تكيه كوي هغه لعنتي دى. ځكه چې د خداى په كلام كې ليكل شوي دي: «لعنت به وي په هر هغه چا باندې چې په هغو ټولو شيانو چې په شريعت كې ليكل شوي دي، عمل نه كوي.» (۱۱) دا ښكاره خبره ده چې هېڅوك د شريعت په وسيله د خداى په نظر كې عادل كېدلى نه شي. ځكه چې د خداى په كلام كې ليكل شوي دي: «نېكان به د ايمان په وسيله ژوند كوي.» (۱۲) خو د ايمان لاره د شريعت د لارې څخه فرق لري. لكه څنگه چې د خداى په كلام كې ليكل شوي دي:

څوك چې په شريعت باندې عمل كوي، هغوى به د شريعت له مخې ژوند كوي.

(۱۳) خو مسيح مونږ د هغه لعنت نه ازاد كړو چې د شريعت څخه راپيدا كېږي. كله چې هغه په صليب ځوړند شو، نو زموږ د گناهونو لعنت يې په خپل ځان واخيست. ځكه چې د خداى په كلام كې ليكل شوي دي: «هرڅوك چې په ونه كې ځوړند كړاى شي هغه لعنتي دى.» (۱۴) مسيح دا كار د دې دپاره وكړ چې هغه بركت چې خداى د ابراهيم سره وعده كړې وه د عيسى مسيح په وسيله غيريهوديانو ته هم ورسېږي، ترڅو مونږ د خداى وعده شوى روح القدس د ايمان په وسيله لاسته راوړو.

شریعت او د خدای وعده

۱۵) ای زما خویندو او ورونو! زه تاسو ته د ورځني ژوند يو مثال راوړم: هېڅوک نه شي کولای هغه تړون چې د دوه کسانو ترمنځ شوی وي، باطل کړي او يا کوم شی په کې ورزيات کړي. ۱۶) خو خدای چې کومه وعده د ابراهيم سره کړې وه، نو د خدای کلام دا نه وايي: «د هغه د اولادونو سره،» يعنې مقصد يې دا نه ؤ چې ډېر اولادونه، بلکې د هغه مقصد دا ؤ چې د هغه يوازېني اولاد، يعنې د مسيح سره. ۱۷) زما مقصد دا دی: هغه شریعت چې څلور سوه او دېرش کاله وروسته راغی، نه شي کولای هغه لوظ باطل کړي چې خدای د ابراهيم سره کړی ؤ او نه د هغه وعده ماتولی شي. ۱۸) ځکه که چېرې ميراث د شریعت سره تړلی وي، نو هغه نور د وعدي سره تړاو نه لري. خو خدای هغه ابراهيم ته د وعدي له مخې ورکړی دی.

۱۹) نو بيا د شریعت مقصد څه ؤ؟ د وعدي ترڅنګ شریعت هم ورکړل شو، ترڅو خلکو ته د هغوی گناهونه وروښايي. شریعت د دې دپاره جوړ شوی ؤ چې يوازې د ابراهيم د نسل تر راتللو پورې چې وعده يې ورسره شوې وه، اعتبار ولري. خدای خپل شریعت د فرښتو په وسيله موسی ته چې د خدای او انسانانو ترمنځ منځګړی ؤ، ورکړ. ۲۰) خو منځګړي ته هغه وخت اړتيا وي چې په تړون کې دوه خواوې شاملې وي، خو خدای يو دی او هغه د ابراهيم سره بې له منځګړي وعده وکړه.

د شریعت مقصد

۲۱) ايا شریعت د خدای د وعدو په خلاف دی؟ هېڅکله نه! ځکه که چېرې شریعت کولای شوی مونږ ته نوی ژوند راکړي، نو په شریعت باندې په عمل کولو سره به د خدای په نظر کې عادل کېدلی شوی. ۲۲) خو د خدای کلام وايي چې مونږ ټول د گناه بندگان يو، ترڅو هغه وعده چې په عیسی مسيح باندې په ايمان راوړلو سره ترسره کېږي، ايماندارانو ته ورکړل شي. ۲۳) خو په عیسی مسيح باندې په ايمان راوړلو نه مخکې مونږ د شریعت تر قدرت لاندې وو او د شریعت په بند کې ساتل کېدلو، تر هغې پورې چې مونږ ته د عیسی مسيح د ايمان لاره ښکاره شوه. ۲۴) نو په دې ډول شریعت د مسيح تر راتللو پورې زمونږ سرپرست ؤ، ترڅو مونږ د ايمان په وسيله نېک وگڼل شو. ۲۵) خو څرنگه چې د دې وخت رارسېدلی دی چې په مسيح باندې ايمان راوړو، نو مونږ نور د

شريعت سرپرستی ته اړتيا نه لرو. (٢٦) ځکه چې په عیسی مسیح باندې په ایمان راوړلو سره تاسو ټول د خدای اولادونه یئ. (٢٧) تاسو ټولو چې د عیسی مسیح په نوم د تعمید غسل واخیست، نو د مسیح خوی او خصلت ولرئ. (٢٨) نو بیا د یهودي او غیریهودي، غلام او ازاد او د نر او ښځې ترمنځ فرق نشته، ځکه چې تاسو ټول په عیسی مسیح کې سره یو یئ. (٢٩) که چېرې تاسو د مسیح یئ، نو د ابراهیم اولادونه یئ او د خدای د وعدې له مخې د هغه وارثان یئ.

٤ (١) خو زه تاسو ته وایم چې ترڅو پورې چې میراث خور صغیر وي، نو د یو غلام سره فرق نه لري، که څه هم هغه د ټول جايداد خاوند وي. (٢) پلار یې چې کوم وخت د هغه دپاره ټاکلی دی تر هغې پورې به د سرپرستانو او ساتونکو تر څارنې لاندې وي. (٣) په همدې ډول کله چې مونږ هم په روحاني توګه ماشومان وو، نو د دنیاوي بدو روحاني قوتونو غلامان وو. (٤) خو کله چې هغه ټاکل شوی وخت راوړسېد، نو خدای خپل زوی راولېږه چې د یوې ښځې نه پیدا شو او د شريعت تابع ؤ، (٥) ترڅو د هغو خلکو ازادي بېرته په بیه واخلي چې د شريعت تابع وو، په دې ډول هغه مونږ د خپلو اولادونو په توګه قبول کړي یو. (٦) د دې دپاره چې خدای دا وښايي چې د هغه اولادونه یو، نو د خپل زوی روح یې زمونږ زړونو ته راولېږه، هغه روح چې چیغې وهي: «آبا، یعنې ای پلاره.» (٧) نو نور ته غلام نه یې، بلکې د هغه اولاد یې. او څرنگه چې د هغه اولاد یې، نو خدای ته د خپل هرڅه وارث کړی هم یې.

د غلاتیانو دپاره د پولوس اندېښنه

(٨) پخوا چې تاسو خدای نه پېژانده، نو د هغو خدایانو بندګي مو کوله چې په اصل کې خدایان نه وو. (٩) خو اوس چې تاسو خدای پېژنئ او یا باید ووايم چې خدای تاسو پېژني، نو بیا څنګه کولای شئ چې بېرته هغو کمزورو او بېګټې دنیاوي اصولو ته وروګرځئ؟ ولې غواړئ چې یوځل بیا د هغو شیانو غلامان شئ؟ (١٠) تاسو په ډېر غور ځانګړې ورځې، میاشتې، فصلونه او کلونه هم په مذهبي توګه لمانځئ. (١١) زه وپېرم چې کوم زحمتونه چې ما ستاسو دپاره ویستلي دي، هغه بېځایه تللي وي.

۱۲) ای خویندو او ورونو! تاسو ته زاري کوم چې خپل ځانونه زما په شان د دې شیانو څخه ازاد کړئ، ځکه چې زه هم ستاسو په شان شوی يم. تاسو مخکې زما سره هېڅ بد چلند نه دی کړی.

۱۳) تاسو ته په یاد دي کله چې ما د اول ځل دپاره زېری ووراوه، په هغه وخت کې زه ناروغ وم.

۱۴) سره له دې چې زما ناروغي ستاسو دپاره یو ازمنښت ؤ، خو بیا هم تاسو زما څخه کرکه ونه کړه او مخ مو راڅخه وانه راوه، بلکې داسې هرکلی مو راته وویل چې گوندې زه د خدای فرېسته یا خپله عیسی مسیح وم. ۱۵) زه دا ویلی شم چې تاسو زما سره دومره خوشحاله وئ که چېرې کېدلی شو، نو خپلې سترگې به مو راویستلې وای او ماته به مو راکړې وای. خو اوس ستاسو هغه خوشحالي څه شوه؟ ۱۶) خو اوس چې زه تاسو ته حقیقت وایم، نو ستاسو دښمن شوم؟ ۱۷) هغه خلک چې ستاسو سره ملگرتیا کوي د هغوی نیتونه ښه نه دي، بلکې هغوی غواړي چې تاسو زما څخه بېل کړي، ترڅو د هغوی طرفدار شی او خپل پام د هغوی خواته واړوي. ۱۸) که چېرې څوک غواړي چې په رښتیني توګه ستاسو سره ملگرتیا وکړي، نو دا ښه خبره ده، خو دا دې هر وخت کوي، نه یوازې هغه وخت چې زه ستاسو سره يم. ۱۹) زما گرانو بچیانو! زه یو ځل بیا ستاسو دپاره د هماغه درد احساس کوم چې یوه مور یې د لنگون په وخت کې لري، ترڅو ستاسو طبیعت د مسیح په شان شي. ۲۰) کاشکې زه اوس ستاسو سره وای چې په بل ډول مې درسره خبرې کولای، ځکه چې ستاسو په هکله ډېر اندېښمن يم.

د ساره او هاجرې مثال

۲۱) تاسو چې غواړئ د شریعت د حکمونو لاندې ژوند وکړئ، ماته ووايئ څه چې تورات وايي ایا په هغو باندې نه پوهېږئ؟ ۲۲) ځکه چې په تورات کې لیکل شوي دي چې ابراهیم دوه زامن درلودل، یو یې د وینځې څخه او بل یې د ازادې ښځې څخه ؤ. ۲۳) د وینځې زوی په عادي ډول پیدا شو، خو د ازادې ښځې زوی د خدای د وعدې له مخې نړی ته راغی. ۲۴) دا شیان کولای شو چې د یو مثال په توګه بیان کړو: دا دوه ښځې د خدای د دوه لوظونو ښودونکي دي. یوه یې هاجرې ده چې د سینا د غره په مثال ده او اولادونه به یې غلامان وي. ۲۵) هاجرې په عربستان کې د سینا د غره په مثال ده چې د اوسني اورشلیم په شان ده، ځکه چې د خپلو اولادونو سره په غلامۍ کې ژوند کوي. ۲۶) خو هغه بله ښځه ساره ده چې د اسماني اورشلیم په مثال ده. هغه ازاده ښځه ده او زموږ

مور ده. (۲۷) ځكه چې د خداى په كلام كې ليكل شوي دي:

خوشحالي وكړه اى شنډې بنځې!

كه څه هم تا هېڅكله ماشوم نه دى زېږولى

او دردونه د لنگون دې نه دي ليدلي

چيغې ووهه د خوشحالي نه

ځكه چې شړل شوې بنځه به

راوړي زيات اولادونه

د مېړه لرونكې بنځې نه

(۲۸) نو اوس اى خوښندو او ورونو! تاسو د اسحاق په شان د خداى د وعدې اولادونه يئ. (۲۹) په هغه وخت كې به هغه زوى چې په عادي ډول پيدا شوى ؤ، هغه زوى خوراوه چې د روح القدس په قدرت سره پيدا شوى ؤ، نن هم همداسې كيږي. (۳۰) خو د خداى كلام څه وايي؟ «وينځه او د هغې زوى وشړه، ځكه چې د وينځې زوى به د ازادې بنځې د زوى سره په ميراث كې شريك نه شي.» (۳۱) نو اى خوښندو او ورونو! مونږ د وينځې اولادونه نه يو، بلكې د ازادې بنځې اولادونه يو.

د مسيح په ازادى كې ټينگ پاتې شئ

۵ (۱) مسيح مونږ د ازاد اوسېدلو دپاره ازاد كړي يو. نو اوس په خپلې ازادى كې ټينگ پاتې شئ او مه پرېږدئ چې يوځل بيا د غلامى جغ ستاسو په غاړه كې كېښودل شي.

(۲) ماته غوږ ونيسئ! زه پولوس تاسو ته وايم، كه چېرې تاسو ځان سنتول د خلاصون يوه وسيله گڼئ، نو مسيح چې ستاسو دپاره كوم څه كړي دي، تاسو ته يې هېڅ گټه نشته. (۳) زه يوځل بيا په

هر چا ټينگار كوم، كه چېرې څوك سنت شي، نو هغه مجبور دى چې د شريعت په ټولو حكمونو باندې عمل وكړي. (٤) كه چېرې په تاسو كې څوك كوښښ كوي چې په شريعت باندې په عمل كولو سره نېك وگڼل شي، نو خپله اړيكه د مسيح سره پرې كوي او د خداى د فضل څخه لېرې پاتې كېږي. (٥) ځكه چې زمونږ هيله دا ده چې خداى به مونږ په خپل نظر كې عادل وگڼي او له دې امله مونږ د روح القدس په وسيله چې زمونږ د ايمان له لارې په مونږ كې كار كوي، انتظار كوو. (٦) ځكه كله چې مونږ په عيسى مسيح باندې ايمان ولرو، نو ستنېدل يا نه ستنېدل كومه مهمه خبره نه ده. كوم شى چې مهم دى هغه ايمان دى چې ځان نورو ته په مينه كې څرگندوي.

(٧) تاسو خو په روحاني توگه ښه پرمختگ كاوه، نو بيا چا ستاسو مخه ونيوله چې د حقيقت پيروي ونه كړئ؟ (٨) دا كار د خداى له خوا چې تاسو يې رابللي يئ، نه دى. (٩) لكه څنگه چې خلك وايي: «لږه خميره ټول اوږه خميره كوي.» (١٠) زه باور لرم چې تاسو به د څښتن سره په يووالي كې كوم بله عقیده ونه منئ. خداى به هر هغه چاته چې تاسو يې اندېښمن كړي يئ، كه هغه هر څوك وي، سزا وركړي. (١١) اى خوښدو او ورونو! د خپل ځان په هكله بايد ووايم، كه زه تراوسه د ستنېدلو په هكله وعظ كوم چې دا كار ضروري دى، نو بيا ولې تراوسه ځورول كېږم؟ كه چېرې هغه رښتيا وو، نو بيا به هېڅوك د مسيح د صليب په هكله زما په وعظ خفه شوى نه واى. (١٢) كاشكې هغه كسان چې تاسو د دې دپاره پرېشانه كوي چې بايد سنت شئ، نو هغوى دې خپل ځانونه خصيان كړي.

(١٣) اى خوښدو او ورونو! تاسو د دې دپاره رابلل شوي يئ چې ازاد اوسئ. خو د دې ازادۍ څخه يوازې د خپلو نفساني غوښتنو په خاطر كار مه اخلي، بلکې په مينه د يو بل خدمت وكړئ. (١٤) ځكه چې ټول شريعت په يو حكم كې خلاصه كېږي: «د خپل گاونډي سره د خپل ځان په شان مينه كوه.» (١٥) خو كه چېرې تاسو په يو بل باندې خوله لگوي او يو بل ته زيان رسوي، نو بيا پام كوي، كه نه، نو يو بل به بالكل له منځه يوسي.

نفساني غوښتنې او د روح القدس ثمره

(١٦) نو زه دا وایم، كه چېرې تاسو خپل ژوند د روح القدس د لارښوونې سره سم تېر كړئ، نو بيا به

د خپلو نفساني غوښتنو له مخې کوم کار نه کوي. (١٧) ځکه چې نفساني غوښتنې د روح القدس د غوښتنو په خلاف دي او څه چې روح القدس غواړي هغه د نفساني طبيعت په خلاف دي. له دې امله تاسو نه شئ کولای هرڅه چې مو زړه وغواړي هغه وکړئ. (١٨) خو که چېرې تاسو د خدای د روح القدس په لارښوونه روان یئ، نو بیا مجبوره نه یئ چې د شریعت تابع اوسئ.

(١٩) د نفساني غوښتنو کارونه ښکاره دي: جنسي بداخلاقي، ناپاکی، عیاشي، (٢٠) بت پرستي، جادوگری، دښمني، جگرې، کینه، قهر او غضب، ځان خوبونه، بې اتفاقي، ډله بازی، (٢١) بخیلي، نشه، مستي او داسې نور. زه تاسو ته بیا خبرداری درکوم لکه څنگه چې مخکې مې هم درکړی ؤ، څوک چې داسې کارونه کوي د خدای د پاچاهۍ په میراث کې به برخه ونه لري.

(٢٢) خو د روح القدس ثمره دا ده: مینه، خوشحالي، ارامي، صبر، مهرباني، نېکي، وفاداري، (٢٣) نرمي او په خپل نفس باندې واک لرل. هېڅ شریعت د دې کارونو په خلاف نه دی. (٢٤) نو څوک چې د عیسی مسیح پیروان دي، هغوی خپل انساني طبیعت د خپلو ټولو هوسونو او غوښتنو سره په صلیب کړی دی. (٢٥) که چېرې مونږ د روح القدس په وسیله ژوند کوو، نو باید خپل ژوند د روح القدس د لارښوونې له مخې جوړ کړو. (٢٦) نو باید غرور ونه کړو، یو بل ونه ځوروو او د یو بل سره بخیلي ونه کړو.

د یو بل بار اوچتوئ

٦ (١) ای خویندو او ورونو! که چېرې څوک په کومې گناه کې راگېر شي، نو تاسو چې روحاني خلک یئ، هغه په نرمۍ سره سمې لارې ته راوگرځوئ. په خپلو ځانونو باندې پام کوئ، که نه، نو تاسو به هم وسوسه شئ. (٢) یو د بل سره د بار په وړلو کې مرسته کوئ، نو په دې ډول به تاسو د مسیح شریعت پوره کړئ. (٣) که چېرې څوک خپل ځان لوی گڼي او په حقیقت کې هغه هېڅ هم نه وي، نو هغه خپل ځان غولوي. (٤) هرڅوک دې خپل عمل په خپله وازمایي. که چېرې ښه وي نو بیا کولای شي په خپل ځان ویاړ وکړي، خو خپل ځان د نورو سره مه پرتله کوئ. (٥) ځکه چې هرڅوک باید خپل کار په خپله سرته ورسوي. (٦) څوک چې د خدای کلام زده کوي، نو په خپلو

ټولو ښو شیانو کې دې خپل ښوونکی شریکوي. (٧) ونه غولپرئ، هېڅوک نه شي کولای چې په خدای باندې ملنډې ووهي، ځکه څوک چې څه کړي هغه به رېښي. (٨) خو څوک چې د خپلو نفساني غوښتنو په کړنده کې کوم څه وکړي، نو د هغه څخه به د مرگ حاصل راټول کړي او څوک چې د روح القدس د خوشحالولو دپاره کوم څه وکړي، نو د هغه روح القدس څخه به د تلپاتې ژوندون حاصل راټول کړي. (٩) نو مونږ باید په ښه کار کولو سترې نه شو او د دې کارونو څخه لاس وانخلو، نو په سم وخت به خپل حاصل راټول کړو. (١٠) نو ترڅو پورې چې زمونږ سره موقعه وي، باید د هرچا سره نېکي وکړو او په ځانگړې توگه د هغوی سره چې د ایماندارانو په یوه کورنۍ کې زمونږ سره شریک دي.

وروستنۍ خبرې

(١١) گورۍ، زه تاسو ته په خپل لاس په څومره غټو ټکو سره لیکم. (١٢) کوم خلک چې تاسو په ستولو مجبوروي، دا هغه خلک دي چې د نورو په مخکې خپل ځانونه داسې ښايي چې دوی ښه خلک دي. دوی نه غواړي چې د مسیح د صلیب په خاطر وځورول شي. (١٣) ځکه حتی هغه خلک چې سنت شوي دي، هغوی په خپله په شریعت باندې عمل نه کوي، خو هغوی ستاسو ستنېدل د دې دپاره غواړي چې ستاسو په دې کار هغوی ویاړ وکړي. (١٤) خو خدای دې نه کړي چې زه دې زمونږ د څښتن عیسی مسیح د صلیب څخه پرته په کوم بل شي باندې ویاړ وکړم. ځکه چې د هغه د صلیب په وسیله نړۍ زما دپاره مړه شوه او زه د نړۍ دپاره. (١٥) نو ستنېدل یا نه ستنېدل کومه مهمه خبره نه ده، بلکې نوی پیدایښت مهم دی. (١٦) سلامتي او رحم دې وي په هغه چا چې د دې قانون سره سم ژوند تېروي او هم د خدای په ټولو حقيقي اسرايیلو باندې.

(١٧) له دې نه وروسته دې هېڅوک ما نه په تکلیفوي، ځکه زما په بدن چې کوم داغونه دي د هغې نه معلومېږي چې زه د عیسی یم. (١٨) ای خویندو او ورونو! په تاسو ټولو باندې دې زمونږ د څښتن عیسی مسیح فضل وي. امین.